

UČENJE JEZIKA SKOZI IGRO / Mojca Bordon / OŠ Lucija

»Igra otrok ostaja kot fenomen človekovega bistva nepogrešljiva aktivnost tudi v času njegovega šolanja, odraščanja. Kot pomembno didaktično metodo jo odlikuje svoboda, ki vsakemu posamezniku ponuja velike možnosti ustvarjanja.« (Motik 1992: 5).

Uvod

Sem učiteljica razrednega pouka na Osnovni šoli Lucija. V letošnjem šolskem letu se prvič soočam z učenjem italijanščine kot jezikom okolja. Zame je to izziv in hkrati velika motivacija za delo, saj se že vrsto let srečujemo z učenci, ki italijanščine ne marajo. Čeprav živimo na dvojezičnem območju, se italijanščine skorajda ne sliši več. Učence moram nenehno motivirati in spodbujati, zato skušam biti zabavna, zanimiva in inovativna. Priznati moram, da je težko, a s kančkom dobre volje in domišljije lahko pripraviš uro, kjer se bodo učenci zabavali in hkrati veliko naučili.

Zgodnje učenje tujega jezika

Pri mlajših otrocih je zelo pomembna igra, gibanje, poslušanje in mimika. Otroci morajo

jezik poslušati in biti v neposrednem stiku z njim, da lahko dobijo občutek zanj. Šele ko bodo jezik razumeli, se bo pojavila želja po komunikaciji. Z gibi in mimiko lahko učitelj ponazori besede ali besedne zveze, ki se učencem »usedejo« v spomin, preko iger in iger vlog pa jih spodbujamo h govorjenju. Učenci pa bodo za učenje motivirani, če bo snov za njih pomembna, uporabna in če bo povezana z njihovimi življenjskimi izkušnjami. Pomembno je tudi to, da snov predstavimo na zanimiv, igriv način. Pri zgodnjem učenju tujega jezika je cilj, da se učenci naučijo uporabljati jezik za komunikacijo v vsakdanjem življenju. Zato morajo biti učenci pri pouku središče dogajanja in uporabljati jezik pri vsem, kar počnejo. Na ta način se učenci naučijo tujega jezika, učitelj

pa mora poskrbeti, da ga uporabljajo v različnih vsakdanjih situacijah (Brumen 1998). Predstavila bom uro italijanščine, kjer slovenščine ne znamo in se v čarobni svet Hocusa in Lotusa podamo.

Potek učne ure

Oblečem si čarobno majico. Z učenci se postavimo v krog, primemo se za roke in zapremo oči. Štejemo do 10. Odpremo oči, izpustimo roke in vstopimo v čarobni svet, kjer nas čakajo dogodivščine dveh dinosavrov Hocusa in Lotusa. Sedaj govorim samo italijansko, slovenščine ne razumem. Z učenci vzpostavim očesni stik – ko »ujamem« poglede vseh otrok, začnem s pripovedovanjem. Pripovedujem zgodbo, besede prikazujem z določenimi gibi, iz izrazom na obrazu pokažem različne

občutke in razpoloženja ter za vsako osebo uporabim drugačen ton glasu. Učenci ponavljajo za menoj. Poslušamo in zapojemo pesem in z gibi kažemo njeno vsebino. Nato zopet stopimo v krog, štejemo: 10, 9, 8 ... 1, odpremo oči in izstopimo iz čarobnega sveta. Preberem zgodbico in kažem ilustracije. Učenci ob ilustracijah obnovijo zgodbico, nazadnje pa si ogledajo risanko.

Učitelj se mora za tako uro temeljito pripraviti, saj se mora na pamet naučiti besedilo zgodbe in gibe, s katerimi bo prikazal njeno vsebino. Ker v zgodbi nastopajo različne osebe, je zelo pomembno, da jih učitelj dobro zaigra. Za vsako osebo mora uporabiti različen glas, za določeno dejanje pa določene kretnje, ki se ponavljajo. Učenci si na tak način hitro zapomnijo besede, osebe in njihova dejanja ter zgodbico sami uprizorijo. Z zgodbicami Hocusa in Lotusa je lahko tudi italijanščina zabavna. Učenci preko njihovih dogodivščin, pesmic in gibov spoznavajo in se na drugačen način učijo tujega jezika. Aktivni so vsi učenci, tudi tisti, ki se neradi izpostavljajo, kar pozitivno vpliva na njihovo samopodobo.

Zaključek

Po petnajstih srečanjih se učenci s pomočjo mimike, gibov, slušnih in vidnih zaznav naučijo zgodbico, ki jo nato sami pripovedujejo. Preko ene zgodbe se v povprečju naučijo petdeset besed. Italijanščina ni več predmet učenja, ampak sopotnica pustolovščin v vsakdanjem življenju (Taeschner 2009).

Literatura

- Brumen, M. (1998). Igra kot spodbuda za zgodnje učenje tujega jezika. *Pedagoška obzorja*, 5-6, 251–257.
- Motik, D. (1992). *Ustvarjamo in se bogatimo ob igri*. Ljubljana, Domus.
- Rupnik Vec, T. et al., (2003). *Igra vlog in simulacija kot učna metoda: priročnik za učitelje psihologije in drugih družboslovnih predmetov in razrednike*. Ljubljana, Zavod Republike Slovenija za šolstvo.
- Teaschner, T. et al., (2009). *Le avventure di Hocus e Lotus. Guida per l'insegnate magica*. Roma.

Z gibi prikazujemo vsebino zgodbe.